

Mnozí z vás si jistě pamatují existenci občanských výborů. Byly takovým mezičlánkem mezi občanem a národním výborem. Mělo to něco do sebe. Radu MNV tvořili předsedové OV, ti tak měli lepší možnost informovat o problémech osad. Kupodivu nebyla v tom žádná stranická politika, jako je tomu nyní. Občanské výbory byly organizátory brigád na zkrášlení obce a i akcí pro spoluobčany. To vše obec stmelovalo. Po revoluci došlo k odcizení vztahů, na podobné aktivity nebyl čas ani finance.

V poslední době mám ale pocit, že priority lidí se mění, že lidi si častěji najdou cestu k sobě, najdou si i čas vypnout z každodenního vypjatého pracovního koloběhu. Též si myslím, že lidem ve větší míře než dřív není jedno kde bydlí, jak obec vypadá. A tak jsme se tři lidi ve Víšce: Josef Klíma, Karel Kocman a já – František Tuhý, rozhodli, že založíme občanské sdružení, takový spolek, který by opět měl **být prodlouženou rukou obecního úřadu Višňová**

Dali jsme dohromady stanovy, zaslali na ministerstvo vnitra k zaregistrování. A nyní zde stojíme před vámi, abychom vás seznámili s našimi představami, dali vám je k posouzení a zeptali se vás, jestli do toho jdete taky a jestli se společně pokusíme

s Víškou něco udělat

a život zde probudit a rozhoupat.

Na začátku se chceme zaměřit na tři body, tak jak je máme zahrnuty ve stanovách: 1)

Likvidace následků povodně

2)

Vzhled obce

3)

Volnočasové aktivity

Povodeň 2010, to bude pro mnohé z nás přelomový rok v životě. Sám jsem se přistihl, že dělím čas na před povodní a po povodni. Pro Víšku to byla nejhorší povodeň asi za staletí, snad v roce 1847 byla horší. Již na podzim loňského roku jsme se dozvěděli, že existuje možnost postavení ochranné hráze. Třetího prosince byli do KD pozváni občané Víšky, bohužel jen majitelé pozemků, na kterých by měla hráz stát, aby se seznámili s projektem. Mnoho se toho nedozvěděli, na konkrétní dotazy nebyl nikdo z přítomných zástupců OÚ či Povodí Labe schopen zodpovědět, vše prý vysvětlí projektant, který občany navštíví osobně v nejbližších dnech. To se však nestalo, ba naopak, teď se dozvídáme, že stavební řízení již proběhlo, dokonce je již i stavební povolení vydáno a běží lhůta k odvolání. V této souvislosti podotýkám, že tou největší injekcí k založení občanského sdružení Víška byla snaha **stát se účastníky**

stavebního řízení

, tak abychom měli možnost seznámit se s projektem, říci své názory, připomínky. Jak je vidět, přišli jsme pozdě, s křížkem po funose. Povodeň, to není jen hráz. Nyní se pokusím pojmenovat a poukázat na další boláky, které nás ve Víšce tíží. Pochopitelně, největším je hlučný most. Podle vyjádření starostky paní Erbanové v poslední drbně se opatření chystá, takže doufejme, že se situace alespoň částečně zlepší.

Ostudou obce je fotbalové hřiště. Po vyrovnání terénu a navezení několikacentimetrové vrstvy nové zeminy mělo dojít k vysetí travního, vysoce kvalitního hřišťového semena. K tomu nedošlo, místo toho vyrostl ukázkový metrový plevel. Ale podle posledních informací se rýsuje na obzoru zázrak. Sokol Víška by měl totiž obdržet dotaci ve výši 1 260 000.-Kč na obnovu hřiště z ministerstva pro místní rozvoj, kterou zprostředkoval Krajský fotbalový svaz, jehož místopředsedou je pan Václav Severýn. A je to především Václavova zásluha, že Víška dotaci obdrží. S přestavbou hřiště, jehož součástí by mělo být samozavlažování, se započne na podzim.

Půjdu-li ve výčtu dál, tak jak se line silnice, dostávám se k louce mezi pozemkem pana Málka a bývalou školou. Krátce po povodni tento prostor sloužil jako skládka naplavenin. Bylo slíbeno zastupiteli OÚ, že bude postupně likvidována, bohužel k úplnému vyčištění nedošlo. Je to u silnice, hezký obrázek to nedává.

Z obecních cest se největší újmy při povodni dočkala cesta ke KD. Je totálně rozbitá. Nejdříve voda a pak těžká technika armády, hasičů a firem, po několik týdnů odstraňující následky katastrofy, vykonaly své. Též betonový povrch prostranství před KD je roztrhán.

Avšak největší malér, který není zlikvidován a který by mohl Víšku i při malé povodni opět vyplavit, je nevyčištěné koryto řeky Smědé od frýdlantského Damina až po víseckou elektrárnu. Leží zde kubíky vyvrácených stromů, kořenů, roští – tedy materiálu, který by opět mohl ucpat most a vylít vodu do obce. Je zajímavé, že až po poslední barák ve Frýdlantě, tedy Damino, je koryto vyčištěné, pak ale začíná spoušť. Nabízí se otázka: jak se k tomu staví Povodí Labe? Dává nějaké vysvětlení?

Nyní přejdu k druhému bodu programu činnosti našeho sdružení a to k zaměření se na vzhled obce. Nikomu z nás by nemělo být jedno, kde žijeme, jak obec vypadá, jak obec vidí turisté. Chloubou vesnic bývá povětšinou kostel nebo náves. Kostel nemáme, náves ano, chloubou ale není. Prostor před obchodem a autobusovou zastávkou moc krásy nedává. Již přes 20 let dělá ostudu plechová bouda zvaná čekárna. Od rzi díry ve stěnách, střecha je zatížena balvany, aby neulítla. Žádost o povolení výstavby zastávky nové ve stylu hrázděny jsem dával již před několika lety. Podařilo se mi dát dohromady partu, která byla ochotna postavit čekárnu svépomocí, po zajištění materiálu. Bohužel, k realizaci nedošlo, nikdy nebyly peníze.

Ani pohled na veřejné prostranství před budovou bývalé školy není nijak vábný. Lízátko, nebo-li prosklená vývěsní skříňka, byla postavena jako úřední deska OÚ. K svému účelu ale nikdy nesloužila, rada OÚ se rozhodla používat pouze desku pověšenou na budově OÚ ve Višňové. Určitý nápad, jak lízátko využít, mám, v nejbližších měsících se pokusím o realizaci. Plechová bouda na propan-butanové bomby také moc krásy neskýtá, s vedoucí prodejny se pokusím domluvit na jejím přestěhování za roh budovy. Údržbu potřebují i jehličňany před bytem paní Zachové, sháním někoho, kdo by mi pomohl smrky zastříhnout do určitého tvaru.

Součástí návsi jsou i kontejnery na sběr tříděného odpadu. Zde je jeden obrovský problém,

nestačí žlutý kontejner na plast, čtrnáctidenní interval odvozu je nepostačující. Lidé cpou pet lahve do různých pytlů (v tom lepším případě) nebo je odhazují na zem, kontejner totiž přetéká. Řešení se musí najít okamžitě, katastrofální situace je totiž týden co týden. Interval odvozu se asi nezmění, je tedy potřeba posílit kapacitu o jeden další kontejner.

Je toho pochopitelně více, čemu bude potřeba věnovat pozornost. Jak je obec pěkná záleží i na tom, jak vypadají naše rodinné domky, zahrádky. Zde může pomoci každý z nás. Pořád je co zlepšovat. Tudle přitlouct plaňku v plotě, zde natřít okapy, opravit branku, sestříhnout živý plot... Péči budou vyžadovat čtyři obecní objekty: klubovna na hřišti, kulturní dům, chovatelský dům a obecňák č.p.80.

Možná, že mnozí ani nevíte, že Vískou prochází Pašerácká cyklotrasa. Je hojně využívána, i ve všední den po ní projede přes stovku cyklistů. Moc toho ale pro ně neděláme. Turistická mapa na návsi je nečitelná, od sluníčka je znehodnocená. Vyžaduje výměnu. Dále chybí místo na občerstvení, na odpočinek. Přitom by stačilo málo, postavit jednoduché kryté odpočívadlo vedle mapy. I tím se obec zviditelňuje, činí se přitažlivější a hezčí.

Ale nejde jenom o turisty. Posezení na návsi, to byl a někde stále je kolorit české vesnice. Všichni si jistě pamatujete Troškovu trilogii Slunce, seno ... Nebyly ty drbny na návsi v Hošticích kouzelné?

Loňská povodeň zlikvidovala i turistickou tabuli u elektrárny, upoutávku na hrázděné domky, chloubu Víšky. Je třeba postavit novou. Byl to první kontakt, informace pro turisty o obci Višňová.

Turisticky nejatraktivnější místo u Víšky je tříkilometrová zákruta Smědé u Harty. Zasloužila by více zpopularizovat, třeba místním značením.

V nejbližší době chci započít s výstavbou slunečních hodin. Bude to dlouhodobá záležitost, ale i tímto krokem chci zpopularizovat obec pro turisty.

Před budovou kulturáku máme pěkný park, součást chovatelského areálu. Dík za to patří našim otcům a dědům, kteří ho vybudovali a osázeli. Ale abychom ho mohli opravdu nazývat parkem chybí jediné – lavičky. Mladé maminky či babičky si nemají s caparty kam sednout. Přitom by stačilo málo – dva jednoduché betonové podstavce a na nich pár dřevěných latí, bez opěradla. Čtyři až šest laviček by stačilo. U chovatelského areálu je též potřeba opravit povodní zbořenou zeď.

O rozbitém betonovém place před kulturákem jsem se již zmiňoval. Potřebuje nový koberec, nový povrch. Roky se zde hrál nohejbal, od jara až třeba i do prosince. Už přes 35 let se plánuje, že zde bude víceúčelové hřiště na nohejbal, volejbal, tenis s asfaltovým nebo umělým povrchem. Bohužel, zatím se jen plánuje či spíše mluví a skutek utek. Asi proto, že to je jen ve Víšce. Sloužil by i dětem na kolech, koloběžkách, odrážedlech či tříkolkách.

Vše dříve zmíněné je z pohledu finančního nicotné, v rádech desetitisíců. V budoucnu se ale bude muset řešit další palčivý problém - kanalizace. To půjde též o desítky, ale už miliónů korun.

Třetí oblastí našeho snažení by měly být volnočasové aktivity občanů. Víška se sousedními

Minkovicemi patřily k obcím, kde se pořád něco dělo, což nám záviděl celý Frýdlantský výběžek. Minimálně 2x do měsíce se v KD něco konalo, dovezenou kulturu střídaly programy vlastní. Neckyády, masopusty, zábavné večery, kdy mezi sebou soutěžily obce od Andělky až po Víšku, kterých se zúčastnily všechny věkové kategorie, akce pro děti: karnevaly, dětské dny, mikuláše, sportovní akce, to vše je už nenávratně pryč, těmto aktivitám není v posledních letech moc přáno. Je to škoda, kouzlo života na vesnici vždy bylo dáno potřebou obyvatel se scházet, soused se sousedem. Pořád vzpomínám na ty kouzelné časy, kdy jako kluk jsem hrozně prožíval atmosféru prvních májů, kdy na hřišti rok co rok se odehrávaly fotbalové mače Dolní Víšky proti Horní Víšce. Na trávníku 40-ti, 50-ti letí kmeti, mezi nimi kluci školou povinní ... A uprostřed hřiště sud s pivem... Byla to nádhera. Je nám jasné, že obnovení vesnického ducha nebude jednoduché, a určitě nebude v té kvantitě ani kvalitě jako dřív. Pokusit se ale o to musíme. Pozornost chceme věnovat především dětem, jejich aktivnímu zapojení. Je to důležité i pro jejich vývoj, pro získávání sebedůvěry, sebejistoty., což v dnešní době ostrých loktů je k nezaplacení.

Hezčího místa ve Víšce není než rybník Pepíka Klímy, v mapách registrovaný jako Klímova tůň. Před léty toto místo uchvátilo i Francouze z družebního města Laval, kteří zde byli na návštěvě. Místo není přístupné veřejnosti, jedná se totiž o soukromý majetek. Den otevřených dveří ale pan Klíma čas od času plánuje. Chceme zde pořádat sousedské posezení u ohně, s kytarou či harmonikou, při klobáse a pivku.

Tak to byla v kostce představa o činnosti občanského sdružení Víška, o problémech, které Víšku trápí, které se musí dříve nebo později řešit. Určitě jsem něco opomněl, což v diskusi jistě připomenete. V budoucnu chceme například více pozornosti věnovat hrázděným barákům, jejich popularizaci. V úmyslu máme i zřízení webových stránek, kde by jsme se zaměřili na historii obce, dávali na vědomí široké veřejnosti co chystáme, seznamovali občany s usnesením ze schůzí, zveřejňovali reakci kompetentních orgánů, na které se obrátíme s dotazem či připomínkou. Bude to běh na dlouhou trať, zpracovat všechny dobové materiály, fotografie. Při této příležitosti se obracím na vás, pokud máte nějaký materiál, který by posloužil, mapoval určitou událost, kus historie Víšky, ať už dávné či nedávné, poskytněte nám ho. Děkujeme předem.

Co říci závěrem? Z uvedeného je snad vidět, že nechceme jen poukazovat na nedostatky, ale že chceme i vlastním přičiněním je odstraňovat. A tak se obracíme i na vás, občany a chalupáře Víšky, pomozte nám naplnit heslo, které jsme si dali do vínku:

STOP NETEČNOSTI.

Díky.

František Tuhý